

23 Δεκεμβρίου, 1992

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΘΕΑΝΩ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ ΚΑΙ ΑΛΛΗ,

Αιτήτριες,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 352/91).

Αναγκαστική Απαλλοτρίωση — Επίτευξη σκοπού — Μη επίτευξη
του σκοπού για τον οποίο απαλλοτριώνεται το ακίνητο —
Εξουσία επιστροφής του ακινήτου έχει αποκλειστικά το
Υπουργικό Συμβούλιο.

5

Με την προσφυγή τους που στρεφόταν κατά του Υπουργού
Εσωτερικών και του Επαρχου Λάρνακας οι αιτήτριες ζήτησαν
ακύρωση της συνεχούς παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να μην
επιστρέψουν σ' αυτές το ακίνητο τους που είχε απαλλοτριωθεί το
1975 για το σκοπό ανέγερσης προσφυγικών κατοικιών.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή,
αποφάσισε ότι:

15

Οποσδήποτε ούτε ο Υπουργός Εσωτερικών, ούτε ο Επαρχος
Λάρνακας έχει την εξουσία από το Σύνταγμα ή/και το Νόμο, να
επιστρέψει το εν λόγω ακίνητο, ούτε και μπορεί να λεχθεί πως είτε
ο Υπουργός Εσωτερικών ή ο Έπαρχος Λάρνακας είναι ένοχοι
συνεχούς παράλειψης να επιστρέψουν το κτήμα, αφού δεν έχουν
τέτοια εξουσία. Το μόνο όργανο που έχει τέτοια εξουσία κατά
20 Νόμο είναι το Υπουργικό Συμβούλιο.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

Ktenas and Another v. Republic (No.2) (1966) 3 C.L.R. 820

Fakontis v. Republic (1987) 3 C.L.R. 557.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της παράλειψης των καθ' ων η αίτηση να χρησιμοποιήσει το ακίνητο υπ' αριθμό 10
εγγραφής 21192 στο χωριό Αραδίπτου για τους σκοπούς
για τους οποίους απαλλοτριώθηκε και εναντίον της
άρνησης των καθ' ων η αίτηση να επιστρέψουν το ρηθέν
ακίνητο στις αιτήτριες.

15

*P. Χαραλάμπους (Δ/νις) για Χρ. Τριανταφυλλίδη, για
τις αιτήτριες.*

*Γ. Παπαϊωάννου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για
τους καθ' ων η αίτηση.*

20

Cur. adv. vult.

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη
απόφαση. Οι αιτήτριες στην παρούσα υπόθεση ζητούν 25
από το Δικαστήριο:

(α) Δήλωση ότι η συνεχής παράλειψη των καθ' ων η
αίτηση να χρησιμοποιήσουν το ακίνητο υπ' αριθμό 30
εγγραφής 21192, Φ/Σχ. ΧΛ/48, Τεμ. 83/28, εκτάσεως 6
στρέμματα και 3 προστάθια, τοποθεσία Κόννος, χωριό
Αραδίπτου, για τους σκοπούς για τους οποίους
απαλλοτριώθηκε, και/ή η ενέργειά τους να μην το
χρησιμοποιούν για τους σκοπούς για τους οποίους
απαλλοτριώθηκε, καθιστά την ρηθείσα ενέργεια και/ή 35
πράξη και/ή απόφαση απαλλοτριώσεως άκυρη και/ή
άνευ οιασδήποτε νομικής και/ή άλλης ισχύος.

(β) Δήλωση ότι η συνεχής παράλειψη των καθ' ων η
αίτηση να επιστρέψουν το ρηθέν ακίνητο εις τις 40
αιτήτριες αντετίθεται προς το Νόμο και/ή το
Σύνταγμα.

Οι λόγοι πάνω στους οποίους βασίζουν την αίτηση τους οι αιτήτριες είναι πως η παράλειψη την καθ'ων η αίτηση είναι αντίθετη προς το Νόμο και το Σύνταγμα.

5 Τα σύντομα γεγονότα της υπόθεσης έχουν ως εξής:

Οι αιτήτριες ήταν ιδιοκτήτριες ενός ακινήτου στην Αραδίππου. Το 1975 το ακίνητο αυτό απαλλοτριώθηκε για την ανέγερση προσφυγικών κατοικιών.

10

Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες παρά να πω πως μετά από 16 περίπου χρόνια, κατά τον ισχυρισμό των αιτητριών, οι καθ'ων η αίτηση δεν προέβησαν σε οποιαδήποτε ενέργεια πραγματοποιήσεως του σκοπού της απαλλοτρίωσης.

15

Υπάρχει κάποια αλληλογραφία μεταξύ του δικηγόρου των αιτητριών και του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, μέσω του Επάρχου Λάρνακας, που αργότερα εξελίσσεται σε αλληλογραφία μεταξύ του 20 δικηγόρου των αιτητριών και του Υπουργού Εσωτερικών και η οποία αλληλογραφία κλείνει με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Εσωτερικών προς το δικηγόρο των αιτητριών, ημερομηνίας 8/3/1991.

25 Με την αλληλογραφία αυτή ο δικηγόρος των αιτητριών ζητούσε την επιστροφή του απαλλοτριωθέντος ή μέρος του κτήματος των αιτητριών για το λόγο ότι δε χρησιμοποιήθηκε για το σκοπό που απαλλοτριώθηκε και πως ένα μέρος του χρησιμοποιήθηκε για νυκτερινό 30 κέντρο.

Η τελική απάντηση πάντως του Υπουργείου Εσωτερικών, όπως εκφράζεται με την επιστολή της 8/3/1991, είναι πως δεν επιστρέφεται γιατί η 35 Απαλλοτριούσα Αρχή προχωρεί στην αξιοποίηση του κτήματος όπως ήταν η πρόθεση τους όταν απαλλοτριώνε το κτήμα και πως το νυκτερινό κέντρο στο οποίο αναφερόταν ο δικηγόρος των αιτητριών, που βρίσκεται στο απαλλοτριωθέν κτήμα, ήταν παράνομο και 40 ελαμβάνοντο δικαστικά μέτρα για την κατεδάφισή του.

Οπωσδήποτε όμως η θεραπεία που ζητείται από το

Δικαστήριο, όπως ανάφερα πιο πάνω, στρέφεται εναντίον του Υπουργού Εσωτερικών και του Επαρχου Λάρνακας.

Είναι προφανές ότι οι αιτήτριες βασίζουν την απαίτηση τους στη συνεχή παράλειψη των καθ'ων η αίτηση να συμμορφωθούν με το Σύνταγμα και το Νόμο ώστε είτε να προχωρήσουν εις την αξιοποίηση της απαλλοτριωθείσης περιουσίας, σύμφωνα με το διάταγμα, είτε να επιστρέψουν το ακίνητο στους ιδιοκτήτες τους. Οπωσδήποτε ούτε ο Υπουργός Εσωτερικών, ούτε ο Επαρχος Λάρνακας έχει την εξουσία από το Σύνταγμα ή/και το Νόμο, να επιστρέψει το εν λόγω ακίνητο, ούτε και μπορεί να λεχθεί πως είτε ο Υπουργός Εσωτερικών ή ο Επαρχος Λάρνακας είναι ένοχοι συνεχούς παράλειψης να επιστρέψουν το κτήμα, αφού δεν έχουν τέτοια εξουσία. Το μόνο όργανο που έχει τέτοια εξουσία κατά Νόμο είναι το Υπουργικό Συμβούλιο. (Βλέπε *Ktenas and another (No. 2) v. The Republic of Cyprus, through the Director of Lands and Surveys* (1966) 3 C.L.R. 820 και *Fakontis v. The Republic of Cyprus, through the Council of Ministers* (1987) 3 C.L.R. 557).

Για τον πιο πάνω λόγο η προσφυγή δε μπορεί να προχωρήσει. Απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.